

ת"פ (חיפה) 55812-02-24 - מדינת ישראל נ' בהאא מוחיסין

ת"פ (חיפה) 55812-02-24 - מדינת ישראל נ' בהאא מוחיסין ואח'שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 55812-02-24

מדינת ישראל

נגד

1. בהאא מוחיסין

2. אחמד עבד אלוהאב

3. פאיז צביח

4. חמזה כנעאן (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[17.07.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין בעניינם של נאשמים 1, 3 ו-4

הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) והורשעו בביצוע העבירות, כדלהלן:

נאשם 1 - שתי עבירות של סיוע להתפרצות לדירה בניגוד לסעיף 406(ב) + סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ושתי עבירות של סיוע לגניבה - בניגוד לסעיף 384 + סעיף 31 לחוק העונשין.

נאשם 3 - שתי עבירות של התפרצות לדירה בניגוד לסעיף 406(ב), כאשר מקרה אחד בשילוב עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, שתי עבירות של גניבה - בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין, כאשר מקרה אחד בשילוב עם סעיף 29

לחוק העונשין, שהייה בלתי חוקית בישראל בניגוד לסעיף 12(1) + 12(4) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל") והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין.

נאשם 4 - שתי עבירות של התפרצות לדירה בניגוד לסעיף 406(ב), כאשר מקרה אחד בשילוב עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, שתי עבירות של גניבה - בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין כאשר מקרה אחד בשילוב עם סעיף 29

לחוק העונשין, שתי עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל בניגוד לסעיף 12(1) + 12(4) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל") והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית (במ/1):

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו נאשמים 1 ו-2 תושבי העיר ירושלים, נאשם 1 הינו דודו של נאשם 2.

נאשמים 3 ו-4 הינם תושבי יהודה ושומרון, אינם אזרחי מדינת ישראל ועל כן כניסתם ושהייתם בה, טעונים אישור כדין. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, החזיק נאשם 1 והשתמש ברכב מסוג מיצובישי (להלן: "המיצובישי").

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום החזיק א.א. דירה ברח' אבן סינא 5 בחיפה, אותה השכיר דרך אתר בוקינג (להלן: "הדירה").

עובר ליום 8.2.24 קשרו הנאשמים קשר לביצוע התפרצויות לבתים באזור חיפה.

לשם קידום הקשר, הזמינו הנאשמים, באמצעות אחר, את החזקה בדירה דרך אתר בוקינג וזאת החל מיום 8.2.24 ועד ליום 10.2.24.

ביום 8.2.24 סמוך לשעה 16:20 הגיעו הנאשמים מירושלים לאזור חיפה וקיבלו את החזקה בדירה מא.א.. אישום 1:

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגוררה מ.פ. (להלן: "המתלוננת") עם בנה בן ה-9 ובתה בת ה-11 (להלן: "הקטינים") בביתם ברחוב ... בחיפה (להלן: "הבית").

בתאריך 9.2.23 בין השעות 19:45 ל-21:10 הגיעו הנאשמים 1, 2, ו-3 בסמוך לבית באמצעות רכב מיצובישי. לאחר מכן, התפרץ נאשם 3 לבית וזאת בסיועם של נאשמים 1 ו-2, בכוונה לבצע בו גניבה באופן שנכנס לחצר הבית, טיפס לעבר חלון חדר השינה, נכנס אל תוך הבית דרך החלון על מנת לבצע גניבה ונעל את דלת הכניסה הראשית לבית, מחלקו הפנימי, באמצעות סוגר פנימי של הדלת.

בהמשך, בהיותו בבית, חיטט נאשם 3 בחפציה של המתלוננת, גרם לאי סדר בבית, פיזר רכוש של המתלוננת על מיטתה וגנב: ממגירת חדרה של הקטינה סך של כ- 320 ₪ במזומן, תיק גב עליו רישומים ייחודיים אשר היה מונח בחדרה של המתלוננת אותו רוקנו מתכולתו על מיטתה של המתלוננת וכן כספת נעולה (אשר לא הכילה דבר) שהייתה מותקנת בחדר הארונות בחדר השינה של המתלוננת באופן שעקר אותה ממקומה.

הנאשמים 1, 2, ו-3 נשאו עימם את הרכוש הגנוב ועזבו את הבית כשהם משתמשים ברכב המיצובישי על מנת לעזוב את המקום, הגיעו לדירה ושהו בה. לאחר מכן בסמוך לשעה 22:32, נמצא נאשם 1 על ידי השוטרים, כשהוא יוצא מהדירה בה שהו עמו גם יתר הנאשמים כשהוא מחזיק ברשותו את התיק ובו הכספת כשהיא פתוחה והשליכם לפח המצוי בסמוך לדירה.

לאחר מכן, יצא מהדירה נאשם 2, נכנס לרכב המיצובישי, החל בנסיעה ונעצר על יד השוטרים. בשלב זה מסר נאשם 2 לשוטרים כי הגיע מדירת קרוב משפחתו תוך שנוקב בשמו של נאשם 1 ומוסר את כתובת הדירה. השוטרים הגיעו לדירה ודפקו על הדלת. נאשם 4 פתח את דלת הדירה, השוטרים הציגו את עצמם עם תעודות וצעקו "משטרה" ובתגובה ניסה נאשם 4 לסגור את דלת הדירה ולאחר מכן ברח אל פנים הדירה. בשלב זה נמצא גם נאשם 3 בדירה וכשפגש בשוטרים הניף ידו כלפי אחד השוטרים וניסה לתקוף אותו. לאחר מכן, התנגדו הנאשמים למעצרים תוך שהזיזו את הידיים שלהם על מנת שלא יכבלו אותו ובעטו ברגליהם של השוטרים תוך שנאשם 4 בועט ברגלו ובידו הימנית של הבלש סעד.

נאשמים 3 ו-4 שהו בישראל כשאין בידם היתר כניסה או שהייה כדין ועשו כן החל מתאריך 8.2.24, עת הגיעו לדירה. אישום 2:

במועד הרלוונטי לכתב האישום, התגוררה א.ב. (להלן: "המתלוננת") עם בן זוגה בביתה ברח' ... בחיפה (להלן: "הבית").

בתאריך 8.2.24 שהתה המתלוננת בחו"ל, בין השעות 15:20-16:22 הגיעו הנאשמים בסמוך לבית באמצעות רכב המיצובישי. לאחר מכן, התפרצו הנאשמים 3 ו-4 לבית בצוותא בכוונה לבצע בו גניבה וזאת בסיועם של נאשמים 1 ו-2 באופן שחתכו רשת נגד יתושים שהייתה מותקנת על חלון בבית, הסיטו את החלון הפונה לצד האחורי של הבניין ונכנסו לתוך הבית על מנת לבצע גניבה.

בהמשך, בהיותם בבית, חיטטו נאשמים 3 ו-4 בחפצים של המתלוננת, השליכו את חפציה ורכושה על רצפת הבית וגנבו רכוש, כדלקמן: תכשיטים, שעון תורת "אמבוס", שעון תוצרת "אומגה" ושעון נוסף הנושא את ראשי תיבות שמם של המתלוננת ובן זוגה. עוד גנבו רכוש כגון שרשרת עם תליון של מגן דוד, תכשיטים מסוגים שונים אשר היו בבית ושייכים לאמה של המתלוננת, לרבות טבעת נישואין זהב, טבעת רויאלטי עם אבני יהלום, טבעת של גראס, טבעת נוספת מזהב, צמיד זהב, צמיד עור וזהב, זוג עגילים מזהב ו-כ-5000 ₪ במזומן ומטען של אייפון. הנאשמים 3 ו-4 עזבו את הבית כשהם נושאים עימם את הרכוש הגנוב.

ביום 9.2.24 סמוך לשעה 22:30 נמצאו הנאשמים בדירה, כשהם מחזיקים ברשותם רכוש אשר גנבו בהתפרצות לעיל לרבות טבעות זהב, שעונים ושרשרת עם תליון.

אישום 3:

במועד הרלוונטי לכתב האישום, התגוררו מ.ק. ו-א.ק. (להלן: "המתלוננים") בביתם ברח' ... בחיפה (להלן: "הבית"). ביום 2.2.24 שהה נאשם 4 בישראל כשאין בידו היתר כניסה או שהייה כדין.

בתאריך 2.2.24 סמוך לשעה 21:20, עת שהו המתלוננים מחוץ לביתם למשך סוף השבוע, התפרץ נאשם 4 לבית, בכוונה לבצע גניבה, באופן שטיפס על קיר הבית, פתח חלון הזזה שהיה סגור אך לא נעול וכנס לתוך הבית על מנת לבצע גניבה.

בהמשך, בהיותו בבית, חיטט נאשם 4 בחפציהם של המתלוננים, גרם לאי סדר בבית, וגנב רכוש להלן: תכשיטים מסוגים שונים לרבות צמיד זהב, שעון עתיק בעל ערך רגשי אשר היה שייך לסבתה של המתלוננת, שעונים, שרשראות יהלומים ועוד, כסף מזומן, כסף זר, בקבוק בושם "דולצ'ה וגבאנה" (בקבוק חצי מלא) וכן תיק של בתם הקטינה של המתלוננים ובו השתילו המתלוננים רכיב מעקב "אייר טאג".

סמוך לשעה 21:34 עזב נאשם 4 את הבית כשהוא נושא עמו את הרכוש הגנוב, לרבות התיק.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגיש רישום פלילי של נאשם 3 (טע/2), כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין בת"פ 41205-10-20 שם הוטל על נאשם 3, בין היתר, מאסר על תנאי בן 5 חודשים שהוא חב הפעלה בתיק שבפניי (טע/3), רישום פלילי של נאשם 4 (טע/4) וכן תמונות של הרכוש הגנוב (טע/5).

מטעמו של נאשם 1 העיד אחיו, ד"ר הישאם מוחסין שהביע צער על מעשיו של אחיו ומסר כי התנהלות זו של הנאשם אינה מאפיינת את המשפחה. עוד מסר כי גם הנאשם מצטער על מעשיו והוא מתקשה להיות רחוק מהמשפחה.

טיעוני המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה טען כי יש לראות בכל אחד מהאישומים אירוע נפרד, לפי הלכת ג'אבר.

ב"כ המאשימה טען באשר לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו, כי מדובר בפגיעה בקניין וברכוש באופן חמור, וכן פגיעה בפרטיותם של המתלוננים.

עוד נטען, כי חלק מהנאשמים הם תושבי השטחים, ובכניסתם לביתם ולמרחב האינטימי והפרטי של המתלוננים על רקע תקופת מלחמת חרבות ברזל, מתחדדת עילת המסוכנות, ויש בכך כדי להחמיר את רף הענישה.

ב"כ המאשימה טען כי לו היה מתרחש מפגש בין הנאשמים, שחלקם שב"חים, ובין המתלוננים יכול היה להיגרם נזק חמור. עוד נטען, כי מעשי הנאשמים גרמו לנזק רב מאחר והרכוש שגנבו הוא בעל ערך סנטימנטלי, שנאסף במשך שנים.

ב"כ המאשימה, טען כי מתחם העונש ההולם באשר לעבירות סיוע להתפרצות וסיוע לגניבה בעניינם של נאשמים 1 ו-2 נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, בגין כל אחד מאישומים 1 ו-2; בעניינו של נאשם 3 מתחם העונש ההולם בגין כל אחת מעבירות התפרצות וגניבה נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ובגין עבירת שב"ח והפרעה לשוטר המתחם נע בין 3 ל-9 חודשי מאסר בפועל; בעניינו של נאשם 4 נטען כי מתחם העונש ההולם בגין אישום 1 נע בין 3 ל-9 חודשי מאסר, ובגין כל אחד מאישומים 2 ו-3 המתחם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונשם של הנאשמים, בתוך מתחם העונש ההולם, ב"כ המאשימה הדגיש כי לחובתו של נאשם 1 אין עבר פלילי ועל כן עתר להשית עליו עונש ברף התחתון של המתחם לו עתר; לגבי נאשם 3 הודגש כי לחובתו 5 הרשעות קודמות בעבירות ביטחוניות ועבירות רכוש, חלקן חמורות, בגין ריצה מאסרים בפועל. עוד נטען, כי את העבירות מושא כתב האישום ביצע נאשם 3 כאשר מאסר על תנאי בן 5 חודשים תלוי ועומד נגדו. על כן, ביקש בא כוח המאשימה לגזור על נאשם 3 עונש ברף בינוני עליון של המתחמים ולהפעיל במצטבר את המאסר על תנאי בן 5 חודשים, שהוא חב הפעלה במקרה זה וכן להפעיל התחייבות בסך 7,000 ₪. באשר לנאשם 4 נטען כי לחובתו 7 הרשעות קודמות, חלקן הרשעות ביטחוניות בגין נידון למאסרים רבים בפועל ועל כן ביקש למקם את עונשו ברף בינוני עליון של המתחמים להם עתר.

עוד עתרה המאשימה להשית על נאשמים 1, 3 ו-4 מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, התחייבות, קנס ופיצוי למתלוננים. טיעוני ב"כ נאשם 1 לעונש:

ב"כ נאשם 1 טענה כי על אף שמיוחסים לנאשם שני אישומים, לאור סמיכות ביצוע העבירות, יש מקום לראותם כאירוע אחד, לצורך קביעת מתחם עונש ההולם.

ב"כ נאשם 1 טענה כי יש לתת את הדעת לחלקו של הנאשם בכתב האישום, לעובדה שהרכוש הוחזר, וכי לא היה כל מגע עם המתלוננים.

ב"כ נאשם 1 טענה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 מתחיל ממספר בודד של חודשי מאסר, אשר ניתן לרצות בעבודות שירות.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי נאשם 1 הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי.

עוד נטען כי מדובר בנאשם יליד '92, נשוי, אשר מפרנס את אשתו ושלושת בנותיו הקטינות ותומך גם בהוריו.

ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה, כי על אף הקושי במעצר, ועל מנת שלא להעמיס על בני המשפחה הנאשם החליט להישאר במעצר עד תום ההליכים, כאשר הוא מרוחק מבני משפחתו וזוכה לביקורים לעיתים רחוקות. עוד נטען, כי בבית המעצר לא היו לחובת הנאשם אירועים חריגים וגם לא עבירות משמעת.

נוכח העובדה כי הנאשם עצור עד תום ההליכים, לא ביקשה ב"כ נאשם 1 כי הנאשם ירצה את עונשו בעבודות שירות וביקשה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, כאשר נטען כי אין בכך חריגה משמעותית ממתחם הענישה לאור חלקו בעבירות המיוחסות לו ולאור העובדה כי הוא ללא עבר פלילי.

טיעוני ב"כ נאשם 3 לעונש:

ב"כ נאשם 3 טען כי מדובר במספר עבירות רכוש, שבוצעו כשרשרת מעשים, במועדים סמוכים ובאזור מסוים ועל כן יש לקבוע כי מדובר באירוע אחד שכולל מספר מעשים. עוד נטען, כי נכון לקבוע שני מתחמים שונים בהתאם לחלקם של הנאשמים, דהיינו מתחם אחד לגבי המסייעים ומתחם שונה לגבי המבצעים העיקריים. יחד עם זאת, נטען כי בנסיבות תיק זה אין ליצור פער ענישה משמעותי ביו המסייעים למבצעים העיקריים.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הרכוש הגנוב נמצא במלואו והוחזר לבעליו ומשכך לא נגרם הפסד כספי משמעותי למתלוננים. ב"כ נאשם 3 טען, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 3 נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. עוד נטען, כי נאשם 3 הודה וחסך זמן שיפוטי רב, ועל אף שיש לחובתו עבר פלילי, שבחלקו ישן, מרבית העבר אינו רלוונטי למעט הרשעה אחרונה בגינה, בין היתר, הוטל עליו עונש מאסר על תנאי בן 5 חודשים. באשר להפעלת התנאי ביקש בא כוח הנאשם להפעיל אותו בחופף נוכח הודאתו של הנאשם וחסכון בזמן השיפוטי או לחלופין לחפוף חלק מהתנאי. באשר לפיצוי שהתבקש עתר ב"כ הנאשם כי הפיצוי יהיה ברף לא גבוה, שיאפשר לנאשם 3 לעמוד בו. טיעוני ב"כ נאשם 4 לעונש:

ב"כ נאשם 4 טען כי יש לראות במעשים המתוארים בכתב האישום אירוע אחד, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. עוד נטען, כי מעשי הנאשם נבעו ממצוקה כלכלית קשה ביותר, מאחר ולא הצליח למצוא עבודה על מנת להתפרנס. עוד נטען, כי הנאשם, יליד שנת 1997, הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות על מעשיו ויש להתחשב בכך שהוא עצור תקופה לא מבוטלת בתנאים קשים.

ב"כ נאשם 4 טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל, וביקש כי העונש שיוטל על הנאשם יהיה בתחתית המתחם, וזאת לאור הודאתו של הנאשם והחרטה שהביע. דברי הנאשמים:

נאשם 1 אמר כי עשה טעות ומתחרט עליה, ביקש התנצלות מבני משפחתו והבטיח לא לחזור על המעשים. נאשם 3 ביקש סליחה, אמר כי נולדה לו תינוקת אותה טרם פגש והבטיח כי לא יחזור על המעשים. נאשם 4 אמר כי הוא מצטער על מעשיו והבטיח לא לחזור עליהם.

דיון והכרעה:

אמנם הנאשמים הורשעו בביצוע מספר עבירות, אך בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, מדובר באירוע עברייני אחד הכולל ביצוע מספר עבירות. הנאשמים פעלו בהתאם לתכנית עבריינית אחת, ביצעו את העבירות בסמיכות זמנים ובשיטה דומה, הגם שמדובר בקורבנות שונים. אשר על כן, אקבע מתחם עונש הולם אחד אשר ייתן ביטוי לריבוי העבירות שבוצעו על ידי הנאשמים.

יחד עם זאת, יש לקבוע שני מתחמים נפרדים בהתאם לחלקם של הנאשמים בביצוע העבירות, דהיינו מתחם אחד לגבי נאשמים 1 ו-2, אשר הורשעו בעבירות של סיוע להתפרצות וגניבה, ומתחם שני לגבי נאשמים 3 ו-4, אשר הורשעו בעבירות התפרצות, גניבה, שהייה בלתי חוקית בישראל והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. מתחם העונש ההולם:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע עבירת התפרצות למקום מגורים וגניבה הינו הזכות לביטחון וקניינו של הפרט. בנוסף, עבירה של התפרצות טומנת בחובה פגיעה בתחושת הפרטיות והביטחון של אדם בביתו, כאשר אדם זר נכנס לדירתו ומחטט בחפציו האישיים. בעניין זה יפים דברי כב' השופט א. רובינשטיין ברע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל (21.2.2008):

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרפוניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד".

כך גם יפים דברי כבוד השופט קרא בע"פ 3058/18 רחמילוב נ' מדינת ישראל (23.4.18):

"בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרת עבירות של התפרצות וגניבה, לצד נפוצות התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים (ראו למשל רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 8 (16.3.2014)).". מעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל נפגעו ערכים מוגנים שעניינם זכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה ולהתנות את כניסתם בתנאים. כך גם נפגעה תחושת בטחון הציבור, כאשר הדברים נכונים, ביתר שאת, בתקופת המלחמה בה אנו מצויים היום.

מביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו נפגעו ערכים של הסדר הציבורי וציות לאנשי איכות החוק. מבחינת נסיבות ביצוע העבירות, מדובר בעבירות מתוכננות היטב שבוצעו בתעוזה רבה, לאחר שהנאשמים קשרו קשר לבצע התפרצויות לבתים באזור חיפה, ולשם כך שכרו דירה ובה התגוררו תקופה, וכל זאת כאשר נאשמים 3 ו-4 שוהים בישראל שלא כדין תקופה ארוכה.

עצם העבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל, בתקופה ביטחונית רגישה, בה אנו מצויים כיום, מהווה סיכון לביטחון הציבור, ובוודאי הסיכון הוא מוחשי כאשר הכניסה לתחומי המדינה היא למטרת ביצוע עבירות פליליות ולא לצרכי עבודה.

בהתאם לעובדות כתב האישום, על פי התוכנית העבריינית בוצעו שלוש התפרצויות: ההתפרצות הראשונה בוצע על ידי נאשם 3 בסיוע נאשמים 1 ו-2, ההתפרצות השנייה בוצעה על ידי נאשם 3 ו-4 בצוותא ובסיוע נאשמים 1 ו-2 וההתפרצות השלישית בוצעה על ידי נאשם 4 לבדו. במהלך ההתפרצויות נאשמים 3 ו-4 גרמו לאי סדר בבתי, השליכו חפצים על הרצפה וגנבו רכוש רב, בחלקו רכוש יקר ערך ובעל ערך סנטימנטלי. אם לא די בכך, כאשר השוטרים הגיעו לדירה בה שהו נאשמים 3 ו-4, הם הפריעו לשוטרים והתנגדו למעצרים בצורה אקטיבית.

נאשמים 1 ו-2 סייעו לנאשמים 3 ו-4 לבצע את ההתפרצויות בשתי הזדמנויות ולגנוב את הרכוש, כאשר הם מגיעים לזירות עם רכב שבחזקתו של הנאשם 2 וסייעו גם בהימלטות מהזירות.

הרכוש שנגנב על ידי נאשמים 3 ו-4 בסיוע של נאשמים 1 ו-2 הוא בעל ערך רב, הגם שלאחר איתורם של הנאשמים, הרכוש אותר בדירה בה שהו והוחזר לידי המתלוננים. כך גם לא ניתן להתעלם מעוגמת הנפש שנגרמה למתלוננים, אשר חזרו לביתם וגילו כי ביתם חולל.

בנוסף, מביצוע עבירות התפרצות נגרם נזק עקיף והוא פגיעה כלכלית בכלל הציבור, כאשר הוא נדרש להוציא כספים על ביטוחים ועל מיגון.

בשים לב לתכנון שקדם לביצוע העבירות, התעוזה בביצוע ושווי הרכוש שנגנב, כאשר חלק מהנאשמים שוהים בישראל שלא כדין, ולא נשמעים להוראות השוטרים, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

עבירות שהייה בישראל שלא כדין :

לאחר פרוץ המלחמה בתאריך 7.10.23 השתנתה מדיניות הענישה בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כדין.

· בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 31221-10-23 מדינת ישראל נ' אלנג'אר (22.10.23) בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וקבע כי נוכח המתקפה והמלחמה בה מצויה מדינת ישראל, הערכים המוגנים ובהם ביטחון המדינה וזכותה לקבוע מי ייכנס בגבולותיה, מקבלים משנה תוקף ומחייבים החמרה בענישה. משכך, נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל נע בין חודשיים ל 7 חודשי מאסר בפועל. על פסק דין זה הוגשה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון אשר נדחתה (רע"פ 7908/23 אלנג'אר ואח' נ' מדינת ישראל (27.11.23)).

· בעפ"ג 65843-05-24 מדינת ישראל נ' ג'נאג'רה (6.6.24) המשיבים הורשעו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. שני המשיבים נכנסו עם אדם נוסף לשטחי מדינת ישראל, בעת שקפצו מעל גדר ההפרדה. למשיבים לא היה באותה עת היתר לכניסה או לשהייה בישראל. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר למשך חודש ועד למאסר למשך שישה חודשים, לצד מאסר על תנאי. על המשיב 1 הוטל עונש של 45 ימי מאסר ומאסר על תנאי ועל המשיב 2 עונש של 31 ימי מאסר ומאסר על תנאי. בערעור המדינה בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לפרק זמן של חודשיים מאסר ועד לשבעה חודשים. לאור הסכמת המערערת הוראה זו לא חלה על המשיבים ותוצאת גזר הדין נותרה על כנה.

· בעפ"ג 61758-05-24 בסאם אבו ערה נ' מדינת ישראל (16.6.24) המערער הורשע בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק לאחר שנעצר כשאינו ברשותו היתר כניסה, שהייה או עבודה בתחומי מדינת ישראל, כשנכנס לישראל דרך פרצה בגדר, חמישה ימים קודם לכן. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין חודשיים לבין שבעה חודשי מאסר. על המערער הוטלו 160 ימי מאסר לריצוי בפועל והופעלו במצטבר 30 ימי מאסר שהיו תלויים ועומדים נגדו. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בית המשפט אף העיר כי לטעמו "תחתית מתחם העונש בגין עבירה של שהייה בלתי חוקית בימים אלה חייבת לעמוד, במקרה האופייני על שלושה חודשים בפועל".

יודגש כי מתחם זה רלוונטי רק בנוגע למי שהורשע בביצוע עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל, כאשר לא נלוו לה עבירות נוספות, שאין זה המקרה שבפניי.

באשר למדיניות הענישה בעבירת התפרצות לדירה וגניבה אפנה לפסיקה, כדלהלן:

· ברע"פ 8637/14 עבאסי נגד מדינת ישראל (13.01.2015): בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש. המבקש הורשע בשתי עבירות התפרצות. במסגרת האישום הראשון, התפרץ המבקש לדירתם של המתלוננים לאחר שמצא את מפתח הדירה בסמוך לדלת, ופתח באמצעותו את דלת הכניסה לבית. המבקש נטל מן הדירה, שרשראות, עגילים, צמידים וטבעות. במסגרת האישום השני לאחר כשבוע התפרץ המבקש, שוב, לאותה דירה, ונטל מתוכה מגן דוד ומזוזה מזהב. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בגין התפרצות יחידה וגזר על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל בגין שתי ההתפרצויות. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והעמידו על 12 חודשי מאסר בפועל בשל שיקולי שיקום. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

· ברע"פ 8399/15 קדוש נ' מ"י (19.6.15), נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש על חומרת העונש, שהוטל עליו בגין ביצוע עבירה של התפרצות, גניבה והיזק לרכוש בזדון. בית המשפט העליון אישר הן את העונש שנגזר על הנאשם - 12 חודשי מאסר בפועל, והן את המתחם, שנקבע על ידי בית משפט השלום, שבנסיבות המקרה נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

· בת"פ (שלום - ים) 7734-03-22 מדינת ישראל נ' אדיר ביטון (2.10.22) הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, בשתי עבירות של התפרצות למקום מגורים ובעבירה אחת של כניסה למקום מגורים. הנאשם התפרץ לדירת המתלוננת באופן שפתח את דלת הכניסה לדירה שהייתה סגורה, אך לא נעולה, ונכנס לתוך הדירה. המתלוננת הבחינה בנאשם, אשר שאל אותה האם משפחת מזרחי מתגוררת בדירה, ומשנענה בשלילה, עזב הנאשם את הדירה. בהמשך, לאחר כשעה לערך, התפרץ הנאשם לדירתה של מתלוננת נוספת בבניין סמוך, פתח את הדלת שהייתה סגורה אך לא נעולה, נכנס למטבח ומששאלה המתלוננת "מי זה", השיב "סליחה טעות", עזב את הדירה וסגר אחריו את הדלת. בהמשך הציץ עם ראשו לדירתה של מתלוננת אחרת, אשר הייתה פתוחה, שאל היכן מתגוררת דנה ומשנאמר לו לחפש בקומה השלישית, עזב את הדירה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם למעשים נע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. על הנאשם הוטלו 21 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר על תנאי חלקו בחופף וחלקו במצטבר כך שסה"כ נגזר על הנאשם לרצות 24 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

· בעפ"ג 26896-04-22 מדינת ישראל נ' גיאוי (7.6.22), אליו הפנה ב"כ נאשם 4, המשיב הורשע בשתי עבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה וכניסה לישראל שלא כחוק. המשיב שהה בארץ ללא היתר. המשיב נכנס לדירת מגורים, אך בעלת הדירה הבחינה בו והזעיקה את המשטרה. המשיב נמלט מהדירה ונכנס לדירה אחרת סמוכה נטל ממנו תיק ובו 2900 דולר, 105 יורו, שתי טבעות זהב עם יהלומים טלפון נייד. בסופו של דבר המשיב נתפס על ידי שוטר ואזרח. בית משפט השלום לא קבע מתחם עונש הולם. עם זאת, צוין, כי בגין עבירת התפרצות הנעשית ללא עבירות נלוות ככלל מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לבין שנה. על המשיב נגזרו 11 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בבית משפט מחוזי נקבע כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל ועונשו של המשיב הוחמר ל-22 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.

· בת"פ 42492-03-21 מדינת ישראל נ' בלוט (22.11.21), אליו הפנה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע בשלושה אירועי התפרצות לדירות מגורים, אשר בוצעו על ידו, כשהוא שוהה בישראל שלא כדין. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מאירועי ההתפרצות נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל. בגין האירוע הראשון הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר, בגין האירוע השני הוטלו על הנאשם 20 חודשי מאסר ובגין האירוע השלישי הוטלו 20 חודשי מאסר. בנוסף הופעלו 4 מאסרים על תנאי המצטברים סך הכל ל-26 חודשי מאסר. בית המשפט הורה על חפיפה וצבירה של המאסרים ומאסרים על תנאי כך שבסך הכל הוטל על הנאשם עונש כולל של 66 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה (עפ"ג 10219-01-22).

· בת"פ 50347-04-22 מדינת ישראל נ' אשויכיה (16.1.23), אליו הפנה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע בארבע עבירות של גניבה, ארבע עבירות של התפרצות לבית מגורים, הסגת גבול, החזקת מכשירי פריצה, ושש עבירות של שהייה שלא כדין. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 וחצי ועד 7 שנים מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 6 שנות מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה בן חודשיים חצוי בחופף וחצוי במצטבר וענישה נלווית.

· בת"פ 65327-07-19 מדינת ישראל נ' אבו עיד (12.7.20), אליו הפנה ב"כ נאשם 3, הנאשם הורשע בגין שלוש עבירות של התפרצות למגורים בצוותא חדא, גניבה בצוותא חדא, וכניסה לישראל שלא כחוק. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 23 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 36741-01-19 מדינת ישראל נ' עיסא נגדי (11.3.21), אליו הפנה ב"כ נאשם 3, הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה ובעבירת גניבה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה קנס ופיצוי. על הנאשם הוטלו 16 חודשי מאסר וענישה נלווית.

· בת"פ 4171-01-21 מדינת ישראל נ' אחמד ואח' (14.9.21), אליו הפנה ב"כ נאשם 3, הנאשם 1 הורשע בשלוש עבירות התפרצות לדירת מגורים כדי לבצע עבירה בצוותא ושלוש עבירות של הפרת תנאי רישיון בניגוד לחוק הכניסה לישראל. נאשם 2 הורשע בשתי עבירות של התפרצות לדירת מגורים, הפרת תנאי רישיון וסיוע להתפרצות. נאשם 3 הורשע בעבירות של התפרצות לדירת מגורים והפרת תנאי רישיון. הנאשמים ניצלו את אישור הכניסה לישראל, הציגו בפני קשישות מצג שווא כי הגיעו לטפל בליקוי בדירתן וגנבו מדירותיהן רכוש רב. נקבע כי מתחם העונש ההולם ביחס לנאשם 1 נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר, ביחס לנאשם 2 בין 16 - 30 חודשי מאסר וביחס לנאשם 3 בין 8 - 24 חודשי מאסר. על נאשם 1 הוטלו 18 חודשי מאסר וענישה נלווית, על נאשם 2 - 16 חודשי מאסר ועל נאשם 3 הוטלו 8 חודשי מאסר וענישה נלווית.

מתחם העונש ההולם לגבי נאשמים 3 ו- 4:

לאחר ששקלתי את כלל השיקולים המפורטים לעיל, ונוכח העובדה כי כל אחד מהנאשמים 3 ו- 4 היה מעורב בשתי עבירות התפרצות, כשהם שוהים בישראל תקופה ארוכה שלא כדין ובעת מעצרים אף הפריעו לשוטרים אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 - 36 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

מתחם העונש ההולם לגבי נאשם 1 :

בשים לב לעובדה כי הנאשם היה מעורב בביצוע שתי עבירות סיוע להתפרצות לבית מגורים ושתי עבירות של סיוע לגניבה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בענייניו נע בין 7 חודשי מאסר, שניתן לבצע בנסיבות מתאימות בעבודות שירות ל- 14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

לא מצאתי כי בעניינם של הנאשמים קיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם לא לחומרא ולא לקולא.

קביעת עונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם:

לקולא שקלתי בעניינם של שלושת הנאשמים את העובדה כי הודו מיד לאחר תיקון כתב האישום במסגרת הליך מוקד, נטלו אחריות על מעשיהם והביעו חרטה. בהודאתם הנאשמים חסכו הן מזמנו השיפוטי של בית המשפט והן מזמנם של עדים שהיו עתידים להעיד בעניינם.

עוד שקלתי את העובדה כי הנאשמים נמצאים מזה תקופה עצורים, אשר ברי כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. בענייניו של נאשם 1 שקלתי לקולא כי אין לחובתו עבר פלילי, הוא בן 32 ועד כה ניהל אורח חיים נורמטיבי. בנוסף, נתתי דעתי לפגיעת העונש במשפחתו של הנאשם, כשהוא המפרנס העיקרי ועל שולחנו סמוכים שלושה קטינים.

אשר על כן, אגזור את עונשו של נאשם 1 ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי בענייניו.

בענייניו של נאשם 3 שקלתי לחומרא את העובדה כי לחובתו 5 הרשעות קודמות, חלקן בעבירות ביטחוניות חמורות, בגין ריצה מאסרים בפועל. כמו כן, הרשעתו האחרונה של הנאשם היא בגין עבירות רכוש ושהייה בלתי חוקית

בישראל, בגין נידון ל-22 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי שהוא חב הפעלה בתיק שפניי. מדובר בנאשם שאינו מורתע מהחוק ומהענישה המוטלת עליו, ואת העבירות נוכחיות ביצע כאשר חרב מאסר על תנאי תלוי מעל ראשו, מבלי שהדבר הרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירות דומות פעם נוספת.

אשר על כן, אגזור את עונשו של נאשם 3 ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי בענייניו.

בענייניו של נאשם 4, שקלתי לחומרא, את העובדה כי חרף גילו הצעיר, הוא צבר לחובתו 7 הרשעות קודמות מבית משפט צבאי, חלקן בגין עבירות ביטחוניות וחלקן בגין עבירות רכוש, בגין נידון למאסרים רבים בפועל.

אשר על כן, אגזור את עונשו של נאשם 4 ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי בענייניו.

לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים המפורטים לעיל אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:
נאשם 1 :

1. מאסר בפועל בן 7 חודשים מיום מעצרו. 9.2.24.
2. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש, למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב, או סיוע לביצוע עבירה כאמור, ויורשע בגינה.
3. פיצוי בסך 1,500 ₪ לכל אחת מן המתלוננות מאישומים 1 ו- 2, אשר ישולם עד ליום 1.12.24. הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה. ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:
בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
נאשם: 3
1. מאסר בפועל בן 24 חודשים מיום מעצרו. 9.2.24.
2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 5 חודשים, אשר הוטל על הנאשם בת"פ 41205-10-20 במצטבר לעונש שהוטל בתיק זה, כך שסך הכל על הנאשם לרצות 29 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 9.2.24.
3. מאסר על תנאי בן 7 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש, למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב, ויורשע בגינה.
4. מאסר על תנאי בן 60 יום למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה על חוק הכניסה לישראל או הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ויורשע בגינה.
5. פיצוי בסך 3,000 ₪ לכל אחת מן המתלוננות מאישומים 1 ו- 2, אשר ישולם עד ליום 1.12.24.
6. אני מורה על הפעלת התחייבות בסך 7,000 או 60 יום מאסר תחתיה, אשר ישולם עד ליום 1.12.24. הפיצוי וההתחייבות שהופעלה ישולמו לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה. ניתן לשלם את הפיצוי ואת ההתחייבות שהופעלה באחת הדרכים הבאות:
בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
נאשם: 4
1. מאסר בפועל בן 24 חודשים מיום מעצרו. 9.2.24.
2. מאסר על תנאי בן 7 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש, למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב, ויורשע בגינה.
3. מאסר על תנאי בן 60 יום למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה על חוק הכניסה לישראל או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ויורשע בגינה.
4. פיצוי בסך 3,000 ₪ לכל אחד מן המתלוננים מאישומים 3 ו- 2, אשר ישולם עד ליום 1.12.24. הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה. ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:
בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
לא מצאתי מקום לגזור עונש של קנס בנסיבות תיק זה על מי מהנאשמים.
עם סיום ריצוי העונש ישוחררו נאשמים 3 ו- 4 במחסום.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.
ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ד, 17 יולי 2024, במעמד הצדדים.